

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Boratyński

Protokolant: st.sekr. sąd. Monika Gazda

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę:

- 907,20 zł (dziewięćset siedem złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 28.900,80 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 6 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 19.893,60 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 1.879,20 zł (tysiąc osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 1.512 zł (tysiąc pięćset dwanaście złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 9 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 3.024 zł (trzy tysiące dwadzieścia cztery złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 12 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 3.024 zł (trzy tysiące dwadzieścia cztery złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 15 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 1.674 zł (tysiąc sześćset siedemdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 19 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 5.335,20 zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści pięć złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 23 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- 33.501,60 zł (trzydzieści trzy tysiące pięćset jeden złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 5.691,60 zł (pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 27 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 561,60 zł (pięćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 29 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2.381,40 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 30 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 1.836 zł (tysiąc osiemset trzydzieści sześć złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 3.780 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 10 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 756 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 13 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 8.775 zł (osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 13 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2.397,60 zł (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 14 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2.592 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 17 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 16.200 zł (szesnaście tysięcy dwieście złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 18 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 5.286,60 zł (pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 20 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2.268 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 24 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 1.209,60 zł (tysiąc dwieście dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 3.024 zł (trzy tysiące dwadzieścia cztery złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 31 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2.268 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 3.834 zł (trzy tysiące osiemset trzydzieści cztery złote) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 3 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 4.860 zł (cztery tysiące osiemset sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 3 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;

- 5.616 zł (pięć tysięcy sześćset szesnaście złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 7 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 302,40 zł (trzysta dwa złote czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 8 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 5.616 zł (pięć tysięcy sześćset szesnaście złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 4.536 zł (cztery tysiące pięćset trzydzieści sześć złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 17 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 4.006,80 zł (cztery tysiące sześć złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 17 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 12.879 zł (dwanaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 22 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 8.553,60 zł (osiem tysięcy pięćset pięćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 24 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 3.888 zł (trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 29 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 17.856 zł (siedemnaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Sławomir Boratyński

Sygn. akt IX Gc 593 / 14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 października 2014 r. (k. 4 i nast.) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. o zasądzenie kwoty 212 770 , 80 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od kwot składających się na należność główną liczonymi od dnia następnego po dacie wymagalności poszczególnych należności z faktur składających się na należność główną do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego .Pozew zawierał wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu nakazowym .

Jako uzasadnienie pozwu wskazano ,że powód jest przedsiębiorcą , który w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się m. in. sprzedażą hurtową i detaliczną wyrobów medycznych .Strona pozwana jest także przedsiębiorcą zarejestrowanym w rejestrze przedsiębiorców KRS . powstałym z przekształcenia Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. . W wyniku postępowania w trybie przetargu nieograniczonego strony zawarły umowy na sprzedaż i dostawy sprzętu medycznego : umowę nr (...) z dnia 26 czerwca 2013 r. , nr (...) z dnia 5 sierpnia 2013 r. , nr (...) z dnia 6 września 2013 r. , nr (...) z dnia 19 grudnia 2013 r. , nr (...) z dnia 1 lipca 2014 r. oraz nr (...) z dnia 29 stycznia 2014 r. .W ramach realizacji umów powód dostarczył pozwanemu towar zgodnie z umowami oraz zgodnie ze składanymi zamówieniami pod wskazany w umowach adres .Jednocześnie z towarem powód dostarczył pozwanemu faktury VAT za poszczególne dostawy . Faktury te strona powodowa szczegółowo opisała w pozwie na k. 9 i nast. .Żądana z faktur nie została przez pozwanego uregulowana pomimo upływu terminów wskazanych w fakturach .Z

uwagi na powyższe pismem z dnia 3 października 2014 r. a odebrany w dniu 8 października 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległej kwoty. Pomimo braku spłaty należności zobowiązanie pozwanego wobec powoda i jego wysokość zostały potwierdzone przez osobę upoważnioną przez pozwanego w piśmie zatytułowanym potwierdzenie salda na dzień 30 kwietnia 2014 r.

Zarządzeniem z dnia 5 listopada 2014 r. odmówiono skierowania sprawy do postępowania nakazowego i zarządzeniem z tej samej daty skierowano sprawę do postępowania zwykłego (k. 2 i 3).

Zarządzeniem z dnia 18 listopada 2014 r. określono natomiast stronie pozwanej termin dwóch tygodni na złożenie odpowiedzi na pozew na piśmie stosownie do przepisu art. 207 § 2 kpc (k. 175). Strona pozwana w określonym jej terminie nie złożyła na piśmie odpowiedzi na pozew.

Na terminie rozprawy w dniu 11 lutego 2015 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie zawarte w pozwie oraz wskazała nadto, że w przypadku odsetek terminy wskazane w pozwie oznaczają termin wymagalności należności z poszczególnych faktur i są to terminy w których faktury winny być zapłacone. Powód dochodzi natomiast odsetek od dnia następnego po upływie powyższych terminów (k. 211). Pełnomocnik strony pozwanej na powyższym terminie rozprawy wniósł o oddalenie powództwa oraz o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Lublinie rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił i zważył co następuje :

Strona powodowa jest spółką prawa handlowego wpisaną do KRS pod numerem (...) (k. 15 i nast.). Strona pozwana jest również ujawniona w KRS pod numerem (...) jako spółka prawa handlowego (19 i nast. , oraz k. 171 i nast. 201 i nast.). Strona pozwana powstała w wyniku przekształcenia Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. w spółkę prawa handlowego w trybie art. 69 i nast. ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. , poz. 217 , z późn. zm). Zgodnie zaś z art. 80 ust. 4 tej ustawy jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, spółka kapitałowa z dniem przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem był samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej. O powyższym przekształceniu strona powodowa została poinformowana w piśmie z dnia 13 stycznia 2014 r. (k. 23).

W ramach prowadzonej przez powyższe podmioty działalności gospodarczej powodowa spółka i powyższy samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej zawarły po przeprowadzeniu postępowania przetargowego umowę : nr (...) z dnia 26 czerwca 2013 r. , nr (...) z dnia 5 sierpnia 2013 r. , nr (...) z dnia 6 września 2013 r. . Po dokonaniu przekształcenia umowy z powodową spółką zawierała już sama spółka pozwana , a odnosi się to do umowy : nr (...) z dnia 19 grudnia 2013 r. , nr (...) z dnia 1 lipca 2014 r. oraz nr (...) z dnia 29 stycznia 2014 r. . Umowy wraz z załącznikami i aneksami do umów znajdują się w aktach na k. 24 i nast. . Przedmiotem tych umów było dostarczanie stronie pozwanej i jej poprzednikowi prawnemu artykułów medycznych . Umowy zapłatę wynagrodzenia za dostarczony towar regulowały w § 7 bądź § 6 .

Z tytułu wykonania powyższych umów oraz dostarczonych w ich ramach zamawiającemu towarów strona powodowa wystawiała na pozwanego faktury VAT objęte niniejszym postępowaniem poczynawszy od dnia 30 stycznia 2014 r. (vide duplikaty faktur k. 85 i nast.) , z których należności są przedmiotem niniejszego postępowania . Ostatnia z tych faktur została wystawiona przez stronę powodową w dniu 29 kwietnia 2015 r. Strona pozwana , w imieniu której działała główna księgowa dokonała potwierdzenia salda (pisma k. 150 i nast.) . Pismem z dnia 3 października 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 618 576 , 48 zł. zł. (k.156 i nast.) .

Z dokumentacji finansowej strony pozwanej sporządzonej na dzień 31 grudnia 2014 r. – bilansu wstępnego wynika, że na dzień 16 grudnia 2013 r. wynik finansowy strony pozwanej zamknął się stratą 17 867 404 , 04 zł. zaś na dzień 31 grudnia 2014 r. strata ta wyniosła nieco mniej bo 17 236 794 , 31 zł. (k. 208 i nast.) .

W ocenie Sądu Okręgowego przedmiotowe umowy , które są objęte niniejszym postępowaniem zawarte tak przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej jak i przez samą spółkę ze stroną powodową mają charakter

umów sprzedaży . Stosownie do treści art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego powódka wywiązała się z obowiązków sprzedawcy - wydała wymienione na fakturach towary pozwanemu jako kupującemu przenosząc jednocześnie na niego ich własność. Pozwany natomiast nie uiścił za nie ceny. Pozwany w niniejszym postępowaniu nie kwestionował ani wysokości dochodzonych kwot wynikających z poszczególnych faktur , ani dat od których były dochodzone przez stronę powodową odsetki w przypadku poszczególnych należności , ani też wysokości i rodzaju odsetek , a jedynie wniósł o nieobciążanie strony pozwanej kosztami postępowania .

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 535 kc uwzględnił w całości dochodzone roszczenie zasądzając od pozwanego na rzecz powoda w całości należność główną .

W tym miejscu należy także wskazać ,że Sąd Okręgowy pominął w niniejszym postępowaniu przeprowadzenie wniosku dowodowego strony powodowej w zakresie dopuszczenia dowodu z przesłuchania stron bowiem pozwany w żadnym zakresie nie kwestionował zasadności dochodzonego roszczenia chociaż wniósł o jego oddalenie ,ale przy tym nie przedstawił jednocześnie żadnych zarzutów ani też twierdzeń co do jego niezasadności . Wniósł jedynie o nieobciążenie go kosztami procesu . Sąd Okręgowy ten wniosek dowodowy strony powodowej pominął mając na względzie przepis art. 299 KPC

Przedmiotem żądania pozwu było także roszczenie strony powodowej o zasądzenie odsetek od powyższych należności głównych . Stosownie do przepisu art. 359 § 1 kc odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy , gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy , z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu . Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona , należą się odsetki ustawowe (art. 359 § 2 kc) . Zgodnie natomiast z przepisem art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego , wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia , chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie była następstwem okoliczności , za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi .Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona , należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 kc) . Należy także wskazać , że dłużnik popada w opóźnienie, jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne nawet wtedy, gdy kwestionuje jego istnienie albo jego zasadność (por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 listopada 1995 r. , I ACr 592/95 , OSA 1996/10/48).

Pozwany nie kwestionował w przypadku przedmiotowych faktur, że je otrzymał albo też , że termin płatności należności objętych fakturami przypadał na inny dzień ,niż ten który wskazał powód . Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda należne odsetki . W tym zakresie Sąd Okręgowy jednakże z urzędu uwzględnił ,że terminy płatności niektórych z faktur objętych niniejszym postępowaniem przypadły na dzień ustawowo wolny od pracy . Stosownie natomiast do przepisu art. 115 kc jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. Zgodnie z ustawą z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 28 z późn. zm.) dniami wolnymi od pracy są wszystkie niedziele oraz następujące dni: 1 stycznia, 6 stycznia – Święto T., pierwszy i drugi dzień Ś. Wielkanocnych, 1 maja – Święto Pracy, 3 maja – Święto Narodowe Trzeciego Maja, pierwszy dzień Zielonych Świątek, dzień Bożego Ciała, 15 sierpnia – Wniebowzięcie Najświętszej M. P., 1 listopada – Wszystkich Świętych, 11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości, 25 i 26 grudnia – dni Świąt Bożego Narodzenia. Przyjmuje się natomiast ,że dniami wolnymi od pracy nie są tzw. wolne soboty oraz pozostałe dni, w których praca nie jest wykonywana (uchwała SN z dnia 30 kwietnia 1976 r., III CZP 21/76, OSNC 1976, nr 10, poz. 208; uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, OSNC 2004, nr 1, poz. 1). O dniu ustawowo wolnym od pracy można bowiem mówić jedynie w odniesieniu do takich dni, które zostały uznane za wolne przepisem ustawy, a uregulowanie to ma walor powszechności, a nie ogranicza się do określonych zakładów pracy lub oznaczonych grup pracowników. Soboty nie charakteryzują się takimi cechami, gdyż jako dni wolne nie mają charakteru powszechnego, chociaż obejmują wiele grup pracowników i wiele zakładów pracy. Przepis artykułu 115 k.c. ma zatem zastosowanie do terminów, które zakreślają ramy czasowe wykonania jakiejś czynności, np. termin na zapłatę należności z faktury , która uznawana jest jednocześnie za wezwania do zapłaty jeżeli spełnia wszystkie wymogi przewidziane dla wezwania . Powyższe oznacza zatem ,że jeżeli koniec terminu do

wykonania czynności przypada na dzień uznany za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego, tj. dnia, który jest pierwszym dniem po dniu ustawowo wolnym od pracy.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w przypadku roszczeń strony powodowej o zasądzenie odsetek od należności dochodzonych przedmiotowym pozwem w przypadku tych należności, co do których terminy ich płatności przypadają na dzień ustawowo wolny od pracy i uznał, że termin ten upływał w dniu następnym, który jest pierwszym dniem po dniu ustawowo wolnym od pracy. Mając to na względzie Sąd Okręgowy oddalił roszczenia strony powodowej o zasądzenie odsetek od tych należności na okresy wcześniejsze oznaczone w pozwie, które obejmowały w tych przypadkach również pierwszy dzień po dniu ustawowo wolnym od pracy zasądzając należne odsetki od dnia następnego po tym dniu oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Stosownie do przepisu art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem lub radcą prawnym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego (§ 2 art. 98 kpc). Do niezbędnych zaś kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3 art. 98 kpc). Stosownie natomiast do przepisu art. 99 kpc stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się natomiast koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

Zgodnie zaś z przepisem art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W przedmiotowym przypadku, jak wynika z powyższego powód uległ nieznacznie co do swoich roszczeń i to tylko i wyłącznie w zakresie części odsetek.

Stosownie do przepisu art. 101 kpc zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W ocenie Sądu Okręgowego z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszym przypadku. Strona pozwana nie tylko, że dała podstawę do wytoczenia przedmiotowego powództwa ponieważ nie zaspokoila roszczeń strony powodowej niezwłocznie po wezwaniu do ich zapłaty ale również nie uznała powództwa wnosząc o jego oddalenie.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd Okręgowy nie znalazł w niniejszym przypadku natomiast podstaw do zastosowania również przepisu art. 102 kpc, jak chciała tego strona pozwana. W doktrynie przyjmuje się, że przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu i jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on wprawdzie pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia jednak ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy natomiast uznać pogląd, zgodnie z którym sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 kpc - z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (por. postanowienie

SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11, LEX nr 1119554) . Za judykaturą uznać należy za sprzeczne z zasadą słuszności wyrażoną w art. 102 kpc żądanie zapłaty kosztów procesu zgłoszone przez stronę wygrywającą, która swoim niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem doprowadziła do zainicjowania procesu i powstania kosztów związanych z jego prowadzeniem (zob. postanowienie SN z dnia 5 sierpnia 1981 r., II CZ 98/81, OSNC 1982, nr 2-3, poz. 36) .Taka sytuacja w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszym postępowaniu nie miała miejsca . Obciążenie strony pozwanej zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, całością kosztów procesu w okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu Okręgowego nie jest także trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego , gdyż przedmiotowa sprawa nie ma także np. precedensowego charakteru . Za szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 102 kpc nie może być potraktowana okoliczność, że dłużnik ma zobowiązania dużej wysokości wobec wielu podmiotów , gdyż stan taki jest spowodowany przez samego dłużnika, którzy nie uczynili zadość obowiązkowi wynikającemu z zawieranych przez niego umów . Okoliczność na którą powołała się strona pozwana mogła co najwyżej stanowić podstawę do zgłoszenia zarzutu z art. 320 kpc , który w niniejszym postępowaniu nie został w ogóle zgłoszony . Trudna sytuacja finansowa strony pozwanej jako szpitala sama w sobie nie uzasadnia jednak i tak traktowania go w sposób uprzywilejowany. Podnieść należy, iż nie jest ona ani okolicznością nagłą, ani niespodziewaną. Z problemami finansowymi pozwany szpital jak wynika chociażby z samego materiału dowodowego załączonego do sprzeciwu boryka się bowiem już od dłuższego czasu , a jego działalność w poszczególnych latach obrotowych zamyka się stratą , chociaż strata ta jest z roku na rok mniejsza . Jak więc wynika z powyższego, w momencie zawierania umów z powodową spółką, pozwany szpital miał świadomość własnych problemów finansowych i rosnącego zadłużenia wobec swoich kontrahentów . W chwili gdy pozwany zaciągał swoje zobowiązania wobec strony powodowej miał tego świadomość , a skoro w takiej sytuacji zdecydował się na ich zaciągnięcie zobowiązany był do wygospodarowania niezbędnych środków na pokrycie tych zobowiązań . Zaciągnięcie zaś zobowiązania bez zabezpieczenia niezbędnych środków na jego realizację nie może obciążać kontrahenta pozwanego , który w ocenie Sądu Okręgowego nie jest zobowiązany , aby kredytować pozwanego. Pozwany jest nadto osobą prawną posiadającą podobnie jak strona powodowa także status przedsiębiorcy i obowiązany jest podobnie jak inni przedsiębiorcy do wykonywania swoich zobowiązań i brak jest podstaw aby traktować pozwanego w inny sposób niż innych przedsiębiorców tylko i wyłącznie z uwagi na działalność statutową jaką on prowadzi . Z racji pełnionej funkcji społecznej przez pozwanego nie można go bowiem stawiać w pozycji uprzywilejowanej wobec innych podmiotów działających na rynku , na którym swoją działalność prowadzi także pozwany . Skoro zatem pozwany wstępuje także w obrocie gospodarczym z racji czego nie tylko ponosi on wydatki ale też czerpie z tego również korzyści w formie przychodów tak jak każdy przedsiębiorca jest on zatem zobowiązany do racjonalnego gospodarowania swoim majątkiem .

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do tego, by na gruncie stosunków zobowiązaniowych stawiać pozwany szpital w uprzywilejowanej pozycji w zakresie kosztów procesu z racji pełnienia przez niego funkcji społecznej podmiotu świadczącego usługi zdrowotne. Pozwany występuje bowiem nie tylko i wyłącznie w tej właśnie roli , ale występuje on w powszechnym obrocie prawnym, z którego uzyskuje przychody i ponosi wydatki i tak jak każdy przedsiębiorca zobowiązany jest do racjonalnego dysponowania swoim majątkiem. Trudności ekonomiczne nie uzasadniają niewykonywania zobowiązań zaciągniętych ze świadomością własnej sytuacji finansowej oraz zwolnienia od ponoszenia kosztów procesu .

Sąd Okręgowy pełnomocnikowi powoda przyznał koszty wynagrodzenia w wysokości stawki podstawowej jako stawki minimalnej wysokości tego wynagrodzenia. Rozpoznając kwestię kosztów, Sąd Okręgowy przy określeniu ich wysokości miał na uwadze treść § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349), który stanowi o tym, że sąd zasądza opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład jego pracy w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Zgodnie zaś z ust. 2 tego przepisu podstawę zasądzenia wymienionej opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu, która w niniejszej sprawie wynosi 7 200 zł. Na koszty zasądzenie na

rzecz strony powodowej składa się także opłata od pozwu oraz opłata skarbową od udzielonego stronie powodowej pełnomocnictwa .

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji wyroku .